

**UCHWAŁA NR XXI/211/2020
RADY MIASTA I GMINY WRONKI**

z dnia 25 czerwca 2020 r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Dyrektora Miejsko – Gminnego Ośrodka Pomocy
Społecznej we Wronkach**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020r. poz. 713) oraz z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020r. poz. 256 ze zm.) Rada Miasta i Gminy Wronki uchwala, co następuje:

§ 1. Uznaje się za bezzasadną skargę mieszkanki gminy Wronki na rzekomą beczynność Dyrektora Miejsko – Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej we Wronkach.

§ 2. Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia skargi stanowi załącznik do uchwały.

§ 3. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miasta i Gminy Wronki do zawiadomienia skarżącej o sposobie załatwienia skargi.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
(-) Piotr Władysław Rżyski

Zgodnie z art. 1 pkt 1 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020r. poz. 256 ze zm.) kodeks ten normuje postępowanie przed organami administracji publicznej w należących do właściwości tych organów sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnych i postanowień.

Nie budzi żadnych wątpliwości, iż pismo skarżącej z dnia 31.01.2020r. nie stanowi podania (wniosku) w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego i nie wszczyna jakiegokolwiek postępowania administracyjnego. W tego typu sprawach jak opisana w piśmie - nie wydaje się bowiem decyzji administracyjnych lub postanowienia. W związku z powyższym nie może być mowy od strony formalnej o naruszeniu przez Dyrektora M-GOPS we Wronkach terminu załatwienia sprawy administracyjnej, albowiem terminy te wyznaczone w art. 35 k.p.a. dotyczą wyłącznie spraw regulowanych przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego, a nie wszelkich pism bądź informacji kierowanych do Dyrektora M-GOPS, co w niniejszej sprawie miało miejsca.

Od kilku lat M-GOPS świadczy usługi opiekuńcze w rodzinie starszych osób. Rozpoczynając świadczenie usług, starsza pani była wówczas leżąca i wymagała wsparcia M-GOPS, z uwagi na wiek oraz chorobę jaka ją dotknęła. Ta pani w ubiegłym roku zmarła. Został starszy Pan, który ma obecnie 90 lat.

Starsi państwo mieszkali w swoim domu od dziesiątek lat, gdzie wychowali swoje dzieci. W między czasie dom stał się własnością nowo wprowadzonej rodziny (skarżącej).

W ubiegłym roku z uwagi na śmierć starszej pani, która była krewną obecnych właścicieli domu, starszy pan otrzymał nakaz eksmisji z własnego domu. Pismo zostało jemu przysłane zaledwie w kilka tygodni po śmierci żony.

W grudniu 2019 opiekunka M-GOPS chcąc świadczyć usługi opiekuńcze u starszego pana weszła na klatkę schodową którą musiała się udać do jego pokoju, używając klucza, który on sam jej dał. W tym dniu 17 grudnia starszy pan był chory i leżał, nie był też w stanie zejść i otworzyć drzwi opiekunce. Jej wizyta miała na celu umożliwienie starszemu panu wizyty domowej lekarza rodzinnego. Zobaczyła to obecna właścicielka domu i zrobiła awanturę. Opiekunka zgłosiła sytuację do M-GOPS oraz na policję, która poradziła jej, że lepiej by było, aby klucze oddała. Tak też zrobiła.

Po tym zdarzeniu Dyrektor M-GOPS skontaktował się osobiście z policją i poinformował o fakcie eksmisji starszego pana.

W tym samym czasie przyszła do Dyrektora M-GOPS obecna właścicielka domu (skarżąca) która została przez Dyrektora poinformowana, że wejście opiekunki M-GOPS było wyższą

koniecznością. Skarżąca, chociaż nie jest lekarzem, stwierdziła, że starszy pan jest zdrowy i może otwierać opiekunce drzwi sam. Jednak w tym czasie starszy pan chorował i miał wysoką temperaturę przez co leżał w łóżku. Skarżąca nie przyjmowała do końca argumentów Dyrektora M-GOPS, ale ostatecznie się z nimi zgodziła i prosiła o pouczenie opiekunki. Rozmowa z pracownicą M-GOPS przeprowadzona była po raz kolejny. Przyjęła ona do wiadomości, że skarżąca nie życzy sobie, aby wchodziła do domu skarżącej choć pierwszy raz M-GOPS spotkał się w ramach świadczonych usług opiekuńczych z taką agresją i niechęcią wobec pracownika M-GOPS.

W styczniu wpłynęło pismo do M-GOPS na które skarżąca otrzymała wcześniej ustną odpowiedź i w związku z tym nie otrzymała jej w formie pisemnej. Żadne przepisy prawa się nie zmieniły a opiekunka M-GOPS chodzi tam nadal. Doszło do kolejnej sytuacji, gdy opiekunka korzystała z kluczy starszego pana które miał schowane w szopie i opiekunka weszła do domu, ponieważ starszy pan miał grypę jelitową. Skontaktował się z opiekunką telefonicznie by skorzystać z jego kluczy, bo nie jest w stanie sam zejść na dół. Opiekunka nie ma kompetencji do przesłuchiwania osób skąd mają klucze do lokalu i czy posiadają je legalnie, czy też wbrew woli właściciela dorobili je i udostępniają innym osobom.

M-GOPS uważa, że sytuacja w domu wymaga podjęcia czynności prawnych, gdyż to co robią obecni właściciele domu, to uniemożliwianie życia starszemu panu, być może kwalifikujące się pod przemoc. A skarżąca chce jedynie wykazać, że łamane są jej prawa właścicielskie i nic, poza tym.

W związku z powyższym należy podkreślić, że pracownik M-GOPS nie wchodzi sobie dobrowolnie pooglądać dom skarżącej, a tylko i wyłącznie w sytuacji, gdy wymagana jest pomoc starszemu panu. M-

GOPS konsultował sprawę z prawnikiem pod kątem rozważania uruchomienie procedury niebieskiej karty dla skarżącej.

Przepisy nie regulują zapowiadania i organizacji, ani formy wizyt opiekunów społecznych. Opiekunowie mogą też pojawić się w domu w związku z podejrzeniem, że rodzina lub dana osoba wymaga opieki i wsparcia, albo w związku z podejrzeniem, że w rodzinie występuje przemoc uzasadniająca ochronę osób. Ustawy nadają opiekunom status pracowników samorządowych. To znaczy, że traktowani są jak funkcjonariusze publiczni i przysługuje im ochrona taka, jak np. funkcjonariuszom policji. Każda informacja docierająca do M-GOPS wskazująca na możliwość zagrożenia dobra osób starszych jest przez pracowników M-GOPS wnikliwie sprawdzana. Pracownicy socjalni mają prawo wstępu do prywatnych mieszkań, domów osób, które tego sobie życzą, a starszy pan wręcz tego żąda. Zadaniem M-GOPS nie jest rozstrzyganie konfliktów na linii właściciel budynku i jego lokator. Takie sprawy rozstrzyga sąd powszechny, do którego może zwrócić się skarżąca, przeciwko swojemu lokatorowi.

Pracownik socjalny w przedmiotowej sprawie działał z dołożeniem należytej staranności, a opisane przez skarżącą działania, które podjął Dyrektor i pracownica Miejsko – Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej we Wronkach należy uznać za prawidłowe, i z tych też przyczyn

Rada nie dopatrzyła się w postępowaniu Dyrektora Miejsko – Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej we Wronkach naruszenia obowiązków i uprawnień, a więc nie można Dyrektorowi tej placówki postawić zarzutu zaniedbań lub nienależytego wykonywania powierzonych ustawami zadań (art. 227 k.p.a. - Dz. U. z 2020r. poz. 256 ze zm.), które mogłyby skutkować uwzględnieniem skargi, a tym bardziej nie można zarzucić Dyrektorowi M-GOPS sugerowanej przez skarżącą – beczynności.

Jak stanowi art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, w przypadku, gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżąca ponowi skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia, tj. Rada może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącej.

Uzasadnienie

Dnia 25 marca 2020r. do Burmistrza Miasta i Gminy Wronki wpłynęła skarga mieszkanki gminy Wronki, z której wynika, że dnia 31.01.br. wystosowała pismo do Dyrektora z prośbą o wyjaśnienie sytuacji dotyczącej samowolnego wejścia pracownika M-GOPS do jej domu celem udzielenia pomocy podopiecznemu będącemu lokatorem i mimo upływu przewidzianego terminu na udzielenie odpowiedzi, nie otrzymała żadnej informacji. Prosi ona również Burmistrza o interwencję i wyjaśnienie tej sprawy oraz o poinformowanie jej o podjętych działaniach.

Zgodnie z art. 229 pkt 3 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrzenia skargi, to wówczas Rada jest organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności wójta (burmistrza lub prezydenta miasta) i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych.

W myśl § 106c ust. 1 i 2 statutu Miasta i Gminy Wronki, Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miasta i Gminy Wronki rozpatruje wstępnie przekazane jej przez Przewodniczącego Rady skargi, wnioski i petycje wpływające od mieszkańców gminy Wronki i innych podmiotów działających na terenie gminy. Uchwały Komisji dotyczące skarg, wniosków i petycji Przewodniczący Komisji przekazuje bezzwłocznie Przewodniczącemu Rady.

Wykonując dyspozycje przepisów podanych w podstawie prawnej uchwały, Komisja Skarg, Wniosków i Petycji przedkłada Radzie projekt uchwały w sprawie rozpatrzenia przedmiotowej skargi. Komisja proponuje uznać skargę za bezzasadną, z poniższym uzasadnieniem faktycznym i prawnym.